

JEG ER ALDID BLEVED FORTALT AT JEG LÅ PÅ TVÆRS I MIN MORS MAVEN. MIN TVILENDE BROK LÅ DEN RADIG
VEJ. MOR HAR ALTDI SAGT AT HUN FØRS ELSKED OS DA VI VAR 2 ÅR. IN TIL DA VAR DET FOR HÅRT IN
TIL JEG FYLTE 7 HADE JEG EN GODE BARNDOM. DA JEG VAR 5 FLØDE HELE FAMILIEN TIL TURLAND.
JEG HUSKER DET SOM SOLSKENS DAG. JEG GIK PÅ EN INTANATIONAL SKOLE. JEG DRAG DORBAR MÆLK TIL
FROKORS. ALT FOKOS VAR PÅ AT ENGELS I WEGEN TO VI PÅ OPDAGLESE I LANDE. JEG HUSKER DET AT KOMME
HEJEM. VAR SOM AT TRADE IND I ET KÅLDT VADT GRÅT GARDIN. JEG HADE GLÆDE MIG TIL AT SE MIN VENNEN. MEN
HUN VAR IKKE DEN JEG HUSKED. DET STARDE MED DEN FØRSTE SKOLE DAD. JEG TRODE AT JEG HADE SYR PÅ
DET ALLE FORELDER VAR MED I KLASSEN. VER ELEV BLEV BET OM AT GÅ OP TIL TAVLE OG PEGE
PÅ ET BOGST. OG SIGE ET ORD. JEG SAGE ABLE OG PEGED PÅ A DER BLEV HELT STILLE I
KLASSEN. DER FRA VAR DET SVÆRT. JEG KUNNE IKKE LÆRE AT JEG KUNNE FINDE UD AF
AT VÆRE SOM DE ANDER. JEG VAR FORKERT. HADE ALTDI ONDT I MAVEN. DA JEG
VAR 9. GIK JEG OP PÅ BADEVÆRLSE. OG TOG EN TÅR AF NAGLELAKFJERNEREN. DET GOD
NE UBESKRIVELIG ONT. JEG LØB NED I KØKEN OG DRAGET STORT GLAS MÆLK. JEG VILLE
GARNE DØD. MEN JEG VAR BANG FOR SMARTEN. JEG SKIFTE SKOL. JEG KUNNE STAEBIG
IKKE LÆSE. SKOL VAR ENFRISKOL. KLASSERNE VAR LAVE ØLKASE. DER BLEV HOLDT SKOLMØDE. JEG
GANE OM DAG DER LARTE JEG AT TALE I STOR FORSAMLINGER. DER VAREN UBEHALIG KRIG BLANT DE
STORE ELVR. FAR KOM HEJEM LAMED FRA EN REJSE. FAMILIEN BRØD SAMMEN. JEG PRØVED AT TRØSTE
OG GRAD UD OM NATEV. NU VAR JEG BLEVED ENAF DE ALSTE PÅ SKOLEN. SORT OG RØD HÅR OG NÆSE -
RANG. JEG VAR BEGYNT AT SKARE SMARTEN VÆK. MIN FAR VAR BLEVD RASK. HANS BEN ER ALDRIG BLEVE
GOD. JEG STARDE PÅ EFTERSKOLE FOR LÆSEVANSKELIGHEDER. DER VAR TO SLANS BOKLERNE DE KUED. VI RØG
HAS OG SNIFED LEGTER GAS. JEG SPISTE FOR MANGE HØVEDPINE PELLER OG VETA MIN PILLER. MIN FAR OPDADE
HVOR SLEMT JEG SKAR MIG. JEG FIK MIT FØRSTE ANGST ANFAL. EN DAG KUNNE JEG IKKE HJULLE OP MED AT GRAD.
MIN FAR KOM OG HENTED MIG. JEG HUSKER DET SÅ AT JEG FIK TIL PÅTIL OG JEG HAD BEDSTMOR. FØR
JEG BLEV INDLAG PÅ UNGDOMS PSYGIATRISK AFD. JEG FIK BEHANDLING PÅ SØNNEHJEM. JEG VAR
DER LÆNGER IND. JEG HUSKER. JEG BLEV UDSKRIVED PÅ EGED ANDEN. VI TOG TIL HAVEN 3 UGER. JEG FLYTTE IND I OPHOLDSHEJEM
FOR PSYKISKE. JEG MØDE MIN FØRSTE KÆRSTE. JEG VAR 14 HAN 22. HAN SJALU OG KONTROLERN. JEG PRØVED ANTI DEPRASIVT. JEG BLEV
MÅNISK. JEG BESLUTED MIG FOR AT BLIVE RASK. EFTER HALANEDE ÅR. BLEV STARK NOK TIL AT FORLÅDE HAM. DE NASTE PAR ÅR.
TUNG ÅR. JEG GIK PÅ FORSKALIG KUNSTSKOLER. MIN FARFAR TO SIT EGE LIV. JEG HADE LART AT LÆSE. IKKE GOD. JEG TO TIL
FIRÅZE ET ÅR. JEG FØLT FORFØRST GANG AGTE BEVELSEFRITHED I VÆRD. JEG HAR ALTDI VÆRET BANG FOR AT GØR NOGET. HAR ALTDI
MÅTE TILN MIG SELV. JEG HAR FRA TIDLIG TID HAFT DET SVÆRT MED FRAMES SEXULLE INTRAS. DET VAR SVÆRT I ITALEN. JEG BOE
SAMMEN EN FRA SYDAFRICA. JEG BESØG HENDE I 3 MÅNEDER. HØJSKOLEN INDTORDUSE MIG FOR SMATIGS KUNST. DET VAR SVÆRT
FOR MIG. JEG KOM IND PÅ DET FYNISKE KUNST AKADEM. PÅ DEN EN SIDE FØLTE DET SOM AT KOM HEJEM. MIN SUDER TALT
DET SAMME SPROV SOM MIG. PÅ DEN ANDE SID. VAR DET SVÆRT AT FLYTTE FRA KØBNHAVN. DET FØRST HALANEDE
2 ÅR KÆMPE MEDENSOMHED. USEKERHED. FØRST SKULLE JEG FINDE UD AF MALLERTIG. JEG SYNES I DEN
PEROD IKKE AT DER VAR NOGET KUNST. JEG KUNNE LI. DA JEG ENLIG KNÆKED KODE. VAR JEG FÆRDIG
MED AT MALE. JEG VIST AT JEG VILLE FORTÆLLE OM LIVE. JEG VALTE MIT EGE LIV. FORDI DET
VAR LATS OG LOGIST. DET TO NOGE TID AT FINE FORMEN. HUSKED MIN BEDSTMORS LENE. HENDES
MINTALE VAR BRØDERD I BLÅT. EN DAG VAR DER INGEN TIL AT RATTE. MINE TEGSTER. JEG SA VORDAN
ED. DER FRA HAR VÆRKEN STÅDE I KØ. JEG HADE EN LISTED IND I HØVE. JEG FØRELSKED
AMRIKANSK GÆSTE LÆRE. HAN ABOE SJOSJALT BASER. VI SÅS VER GANG VI VAR PÅ SAMME
KONTINENT. JEG VAR IKKE TIL AT TAGE AFGANG. JEG TO ÅRLAV ET ÅR. JEG I VOGESTUE MENS
ENS. JEG ARBJDE VIDE MED KUNST. JEG FYTTE SAMMEN MED EN KUNST JEDERNE. VI BLEV FOR
LÅVED. JEG FEK MIT FØRST GALLERI. JEG VAR MED TIL AT KØRE ET UDSSTILINGS STED. DET VAR
MED AT GI EN FØLSE AF MEDBESTEMISE I KUNST VERTEN. JEG DELTE MIT SISTE ÅR MELEM
KØBNHAVN OG ODENSE. MIT AFGANS PROSJEKT VAR EN KAMP MIN TVILENG. JEG HADE ALTDI
SAGT. AT HAN VAR KROP OG JEG ER JARN. NOGET TID EFTER SAVNED JEG AT TALE OG TÅNKE
KUNST. SÅ JEG BEGYNTE AT INDVITER TIL SALON. JEG TROD JEG SKULE VÆRE SAMMEN MED
MIN KÆRSTE RASTEN AF LIV. DET MENTE HAN IKKE. JEG VAR KNUST. JEG GENEV LEVD DET MED
JEG HAD. JEG FIK EN MAIL FRA EN JEG HADE MØD FOR 7 ÅR. JEG KUNNE HUSK AT JEG KUNNE LID
MÅK. VI FLYTTE SAMMEN EFTER 2. MIN BEDSTMOR VAR ALTDI DEN VOKSE JEG KUNNE STOL PÅ. FRA JEG
VAR 10 HØVST. HUN AT SKULE VÆRE KUNSTNER. HUN BLEV BEGRAVED SAMME DAG. JEG FIK ET HELDT OPSLAG
I POLITIKEN. JEG FIK MIN FØRST MUSERUMS UDSSTILNG. DEN HANLE OM COTING OG VAMPYR. JEG HADE I LÆN
JEG FIK EN TÅR AF MIT GALLERIG. JEG HADE DET SOM OM JEG SKULLE SLÅ OP MED EN KÆRSTE. DA JEG
SAMARBJEDE. DA JEG 15 ÅR ØNSKED JEG MIG ET BARN. JEG FORSTELLED MIG
AVD. JEG VIST AT JEG MÅTTE VETE. SENER FØLTE AT JEG MÅTTE VÆLGE MEL
BARN OG KUNST. DA JEG KØBTE LEGLIHD MIN KÆRSTE. KUNNE JEG IKKE LADE
RE MED TÅLE VÆRLSR. DA JEG HØRTE MIN VENNER TALE OM DERS KÆRLIGHED
L DERES BØRN. OG MIN KÆRST FORTALTE AT JEG VAR SOL OG HAN VAR EN PLANET
T SKET MED DET SAMME. DET KOM PÅ TVÆRS AF EN REJS TIL TURLAND. MIN FØR
E UDSSTILEG PÅ MIT NYE GALLERI. HANLED OM MIN GRAVIDITEDT. VI HOLDT VO
ES BRØLØP I VORES LEGLIHD. VI VAR LIG FLØDET IND. DER VAR IKKE NOGET KØ
EN. JEG HADE DRØMT OM EN SMUK HEJEMME FØSEL. MEN JEG ENTE PÅ HO
TAL EN FØSEL PÅ 36 TMMER. NASTEN 2 LITTE BLØD TABT. AT FØDE ET
BARNER DET VILLESTE JEG HAR PRØVED. OG PÅ SAMME TID DET MEST
DINÆRE. MENS JEG VAR GRAVID VAR JEG TIL PRØV ET TV-PROGRAM
MASDOMMERNE. JEG VAR MED TIL DET LÅKED HAL ALNDE ÅR EFTER. VI HADE
PRANLIGT KUN TÅNK AT VI SKULLE HA ET BARN. MEN DA VI OPLEVD VOR
S LILLE STELLE BARN. OG VORES DYNAMIK. ØNSKED VI AT FÅ ET BARN
TIL. SIDEN JEG BLEV FÆRDIG. HADE JEG SØGTE DET TRA ÅRI ARBJES LAGET.
TEK JEG DET. JEG BLEV VILDT GLAD. MEN OGSÅ MED EN NAGEN. FRAMTIDEN. NU
HADE JEG FÅDE DET. HADE JEG NADE LØFTED. JEG BLEV GRAVID. JEG HADE 9 MÅ
ÅRS KVALME. JEG HADE MIT HIDLIT TRAVLSTE ÅR. JEG FØDE MIT ANDE BARN HO
TIGER. JEG TABTE MER BLØD IND FØRSTE GANG. ET LIV MED TO BØRN ER ET TRAVLT
LIV. NU KUN IKKE ARBJE HELLE DAGE OG NÆTTER. MEN VÆRKERNE ER DER STADIG
RASK

FORSÆTTELS FØLGER

Slagtryk tidsskrift for digte & kortprosa

Februar 2018

Slagtryk
tidsskrift for digte & kortprosa

nr. 1 - 2018

Copyright
Forfattere & Slagtryk

Forfattere
Axel Burenius, Mathias Bjerre
Jürgensen, Signe Kierkegaard Cain,
Laura Kanstrup Kjær, Christine Lind
Ditlevsen, Laura-Sylvester Rodriguez-
Kusk, Ida Routhe & Maja Liisberg

Kontakt
sendind@slagtryk.dk

Ansvarshavende redaktion
Erik Scherz Andersen
Lasse Skjold Bertelsen
Louise Sommer Hendriksen
Thomas Glud
Mia Dall

Først publiceret:
<http://slagtryk.dk/category/18-02/>

Udgivet af Kronstork

ISSN
1904-8165

Opsætning
Erik Scherz Andersen

Forside
Gudrun Hasle

Tidsskriftet Slagtryk er støttet af Statens Kunstfonds Litteraturudvalg.

STATENS KUNSTFOND

Christine Lind Ditlevsen

Havet salt hvidt
ærbart råt
nogle fugle
ikke måger mindre
livlige
dykker
lader sig falde det sidste stykke

en landtange
sover længe

halvt under skyerne
rejser en solstime
fra kysten mod horisonten
i glimtene gemmer sig
lysegrønt tang
sunkne æg
og sange fra revlen

Skovene ligner et mørkt stykke fløj
foldet stramt om dalens små puder
her lagde en kæmpekvind engang
sin sølvhalskæde fra sig

de gudestore fugle
flugtkredser mod bunden
som et urværk
der måler alt levende

Alle holder vejret

om lidt kommer regnen
som pletter i støvet

skoven er et stort værelse

de væltede træer er stadig lune
som store nybagte baguetter

insekterne forlader deres huller

fuglene svinger sig lavt
gennem den tykke luft

himlen giver et lille skrig fra sig
før vandet går

En stor fløjsblød mark
med elleve får
vinden ikke kan vælte

nogen har skrevet med plovfurer
lange frodige linjer

spirerne vil folde sig ud
som små fostre

et lysegrønt nys i mulden

Sukkerhvide klitter
slænger sig i lyngen
vilde smykker trækker
nerver under jorden

Harekløver
Klitrose
Blodrøde Storkenæb

skinnende forsvinder
hybenfrugtens lette liv
ind i skummets store hænder

Signe Kierkegaard Cain

1

Alle på Amager før strandparken er født på Amager før strandparken og kender alle andre, der bor på Amager uden strandpark. De er venner med dem, de er i familie med dem, de gifter sig med dem. Der bor ikke jyder på Amager endnu. Undtagen hende, hun er sådan en slags halvjyde, men har skiftet fjårten og skjårte ud med o'er, der lyder som o'er. Iggå bliver til ik' på nul komma fem. På Amager før metroen er togskinneerne gemte tilgroede rækker af jern, hvor hun ryger sin første joint, skæv i vildnisset bag Syrefabriksvej. Der er tyve minutter i bus til Rådhuspladsen, men Amager før strandparken er ikke København, ikke hovedstad.

2

På Amager før strandparken hænger der røvballeformede røde pyntegardiner i vinduerne til jul. Om foråret ryger de endnu flere smøger, end de plejer, hjemmerul, de er lynhurtige på aftrækkeren, når de fylder de tomme filtre. Om sommeren flytter de i kolonihaven og slentrer klipklappende ned ad foreningens stier, spiser hvidløgsflutes på stole med røvballeformede aftryk i plasticflettet. Om efteråret flytter de ind i deres lejligheder igen. De spiser fondue, mest med kød, en sjælden gang med chokolade, aldrig med ost, det er for fransk.

3

Hun står i Trines køkken og roder i askebægeret. Der er altid skodder med bare en stribe hvidt. De kan fiskes op og tændes på kogepladen, fingrene er der næsten ikke plads til. Hun har strækbukser på og stadvest, det kalder de den, en sort lædervest fra Christiania. Som ikke er hendes, sådan en må hun ikke få, men det må Trine. Så hun låner den og sidder der, vest, strækbukser, kondisko med løse snørebånd, permahåret så højt op, det kan komme, pandehåret en mur af hårspray. Fisker endnu et skod op, den hvide stribe er næsten for smal, men hun når det lige, et klik med kæben, endelig, efter måneders træning, er den der: den første perfekte røgring.

Laura Kanstrup Kjær

det går op for mig
pludseligt og i perioder
at det måske ikke er mig
den er gal med
selvfølgelig er det mig
den er gal med
men måske
er det også
fordi jeg ved
du håber på analsex
hver gang vi skal knalde
og fordi du vil snave
fordi du beslutter dig for
at du vil snave nu
du vil aldrig kysse mig
og du har lige spist
en rullepølse
der er rullepølse
på dine fingre
det tænker jeg på
mens du rører mig i fissen
og du har lukkede øjne
mens jeg har åbne øjne
og jeg kigger dig
lige ind i øjenlågene
det er for sent
at stoppe nu
og jeg kan nemt
gøre ting
jeg ikke har lyst til
fordi den nemme løsning
oftest er lettest
bliver den jo ikke
behagelig af den grund

men mange ting
skal bare overstås
og efter
kan jeg spoone
det halve af dig
og den del
kan jeg godt lide
når din krop er varm
og din pik er lille
og fedtet mod mit lår
og du stirrer
ind i din Iphone
mens du turbo-likes
alt på insta
rammer hjerter
med en overraskende præcision
med fisse og rullepølse
på fingrene
og i munden
ligesom jeg også har nu
det tænker jeg på
og så tænker jeg på
hvad der er længst ude
mig? eller det
at du har pålægssved
og fissejuice
på din mobilskærm
det er en syg verden
vi lever i
hvor folk vil slikke
dit røvhul
men flipper ud
hvis du double-dipper
din chip
det siger jeg til dig
fordi jeg ikke kan sige
det med rullepølsen
og fordi det er rart
når du griner

og kysser mig på panden
ligesom badet
føles ekstra rart
på grund af rullepølsen
der strider imod
min vegetarisme
også eller måske
især i fissen
som jeg vasker grundigt
næstenkoger
min krop
til den er rød
du spørger altid
hvorfor jeg er rød
jeg svarer altid
at jeg bare har været i bad

Mathias Bjerre Jürgensen

Klokken er måske
4 om natten
da dåselatteren ekkoer
fra computeren

sommervarmen er tung
lægger en våd
kold klud på min pande

har prøvet at finde
denne her ro så længe

et stankelben
flakker rundt på væggene
nogle gange
henne ved vinduet

det kommer ikke ud i nat
det stankelben

gadelampen står og skinner
med lidt afstand til de andre gadelamper

her kunne have været sne
men ikke lige nu

et minde kommer
her ved havnen

det kan smiles af

gadelampen er alene
som den står der på en række
og ligner alle de andre gadelamper

en af dem, længere henne
går pludselig ud
uden at det påvirker
nogle af de andre

at indrømme sin ungdom
at havnen ser meget, meget stor ud

Axel Burenius

Jag din bror

1.

Jag
är
600 ml
färskt
rödsvart
utådrat blod

2.

Jag
var
mogen
för min ålder

Jag var mogen
Jag var färsk

3.

Jag
är
mina protokollförda
omfattande
överhudsavskrapningar

min frilagda
testikel

4.

Jag
var
en vack-
er blo-
mm-
a

Laura-Sylvester Rodriguez-Kusk

Kød

Jeg var en kapsel og jeg hoster stadig dybt. Indtil da kan jeg egentlig ikke lide andre mennesker, når jeg ærer dem at kende, som det organiske tæppe, jeg er og ormen, der ikke vil vejes. Jeg har købt en sø, hvor naboerne hælder killinger i, når det er på tide. Det bliver stort om nogle år, siger Sundhedsstyrelsen og klør mig bag et øre ad gangen, så jeg ikke skal tro noget. Min ven går med klokker, fordi han har hørt at, det er så pænt, at man kan finde os igen, når vi bare løber væk for at se et kort over floder. Jeg er en direkte oversættelse af hvordan man vokser fra forstanden. Og så går jeg udenfor og laver det hele i ler.

I lørdags begyndte jeg at trække rundt med skuldrene. Jeg bliver aldrig vinduespudser, beder ikke til andet end kød, selvom jeg kunne. Naboen har en hvalp jeg tit kigger på. Vi har solgt for mange sko med sten i, står der i de fleste lyskryds, og jeg hinker for lidt. Graver selv flæserne ud med ske og guld. Det er alle trådene og mit grundled jeg ikke kan finde ud af. Syer hul i maven, som man kaldte sting før vi kom hertil. Vi har vores rekordtider, så kan vi ligge os der og købe hvalp uden at fylde andet eller forbrænde. Jeg er den bedste til gravko i hele verden, mor. Du skal ikke se sådan på mig. Jeg går med jakke to gange om ugen. Jeg lufter hunde. Det eneste jeg ikke kan er at lade være, og så tager vi hjem.

Nu er min finger er sprækket. Som sådan var der en streg med kød i, men man nåede ikke at dokumentere mig. Jeg sidder med ryggen langt herfra og lægger æg, det er mit ansvar at lære dem klokken. Jeg putter alle dem jeg møder i plastiklommer, så jeg har noget at tælle når jeg bliver stor. En dag sad jeg på hug i et kvarter for at blive klogere på systemet. Edderkoppen spiste et dyr med skarpe ben, og de gjorde de samme bevægelser. Det var bare edderkoppen, der havde et net og ikke døde.

Jeg farver mine bryster inden for stregerne. Fik de første noder, den dag jeg gik langt væk uden sandaler. Umiddelbart så det kritisk ud. Ida-Marie havde spist blomster hele eftermiddagen, og hun kom først tilbage nogle mandage efter. Men vi løb bare efter hinanden med store pinde. Måske printede jeg i de rigtige størrelser. Holder bh'erne adskilt og 2011 var sidste gang jeg var rigtig nøgen. I disse tider sover jeg med forklæde på, hvis nu jeg skulle stå op og slagte noget. Jeg er den eneste her, der kan snakke med køerne rigtigt. Sædvanligvis drejer vi bare rundt til nogens ben vælter. Det siges at vi er søde at se på, og så ved vi efterhånden, hvad vi kan.

Ida Routhe & Maja Liisberg

Fællesdigt

hvad tænker du på?
det tænker jeg tit for tiden
du er
som kamille og honning
et bundfald af tøven

hold nu jeres kæft tænker jeg tit

menneskene og deres rørstrømskhed
jeg skal lære at snakke lidt hårdt til mig selv
lade være med at google for meget
ikke tænke for meget

sommerdagene i år var som hindbærrene jeg plukkede i haven
sjældne og med grå pletter vi ikke vidste om var mug
nu er det november
og der er stadig
nye møl at dræbe
nye ting at tøve med

du tygger maden mekanisk
uden at tænke over det
jeg tænker for meget over den slags
på dine hænder
på alt det de har berørt eller
på alle de hænder der har holdt om
den mønt jeg holder i hånden nu

hvilke vanvittige systemer vi har skabt for os selv

vi cyklede ud til havet og tøvede
kulden holder os oven vande og godt det samme
der er nok som vi kan drukne i

hold nu op tænker jeg tit

menneskene og deres frygtsomme øjne
jeg skal lære at hviske beroligende til mig selv
lade være med at google for meget
ikke tænke for meget

*

et væmmeligt smil klistret fast uden årsag
uden et tilsvarende smil i øjnene
det er det værste: øjne uden ild
ikke at føle sig hjemme i sit eget ansigt

du farer langsomt frem
i morges stødte et tog på en gravemaskine, togføreren så den først i sidste øjeblik og
trak i nødbremsen
gudskelov var hastigheden ikke højere, gudskelov blev toget på skinnerne
gudskelov var sammenstødet mellem vores udbrændte sjæle nådigt
gudskelov

februar skal skrives væk
forelskelsen skal skrives væk
angsten

angsten for at vokse fra sit ansigt
vokse fra smilet
vågne en morgen
og være en fremmed i det liv man har levet
kun kunne skimte en genkendelse
i kindbenenes linjer
i øjnenes dyb
tilhører dette ansigt mig?

*

*jeg husker ingen nuancer i mørket
natten er massiv som en træg omsluttende hinde*

jeg drømmer om et ansigt at føle mig hjemme i
en kirke at høre til i

*og hvis mørket blot er fravær af lys
må lyset være alt der findes*

at finde den rette
konsistens at være menneske i

Indholdsfortegnelse

Forside af Gudrun Hasle

Christine Lind Ditlevsen	Fem digte fra det levende	s. 2
Signe Kierkegaard Cain	Amager før strandparken	s. 7
Laura Kanstrup Kjær	det går op for mig	s. 10
Mathias Bjerre Jürgensen	tre tekster	s. 13
Axel Burenius	Jag din bror	s. 16
Laura-Sylvester Rodriguez-Kusk	Kød	s. 20
Ida Routhe & Maja Liisberg	Fællesdigt	s. 22